

[Statsministeren.]

paa Grund af den manglende Bestemmelse paa dette Punkt, som det ærede Medlem efterlyser, skal jeg sige, at det har Ministeriet ingen Indflydelse paa, da Københavns Kommunes Boliganvisningsudvalg i disse Spørgsmaal er suverænt. Ministeriet har ikke nogen Indflydelse paa, hvorvidt den ene eller den anden skal have Fortrinsret i de Tilfælde, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen fremdrog Tilfælde — og jeg forstod, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Starcke havde en vis Sympati for de paagældende —, hvor Tjenestemænd disponerede saadan, at de kom ud af den Ejendom og den Bolig, de hidtil havde haft, og mente, at de skulde have en vis Fortrinsstilling. Det er rigtigt, at der ikke staar noget om dette i Forslaget, og jeg vil ogsaa mene, at det kunde være betænkeligt at indsætte noget herom, idet der jo er saa mange andre, der kan være ude for det samme. At give Tjenestemænd en Særstilling paa dette Punkt vilde jeg mene ikke var helt velbegrundet, idet der som sagt meget vel ogsaa kan være andre, som har disponeret paa Grundlag af de hidtil gældende Bestemmelser, og som nu kan blive generet af de nye, fordi de har lagt deres Forhold saadan til Rette, at de ikke kan blive i den Ejendom, de er i, og heller ikke, hvis Lovforslaget gennemføres, kan skaffe sig en ny, undtagen efter de Regler, som den nye Lov fastsætter.

Forholdet er altsaa det, at baade Indgreb og Undladelse af Indgreb kan forvolde Vanskeligheder, idet den store Vanskelighed er, at der er Boligmangel, saaledes at ikke alle er i Stand til at faa den Bolig, de ønsker, og mange maaske slet ingen Bolig kan faa. Her er der altsaa gjort et nyt Forsøg paa at afveje, hvem der i den givne Situation har mest Ret til at faa en Bolig, og gennem Forslaget er der som sagt foreslaaet den Ændring, at man ikke som hidtil blot ved at købe en Ejendom straks kan skaffe sig en Bolig ved at sætte andre ud. Jeg gaar ud fra, at det Boligudvalg, som er nedsat, og som har behandlet Sagen, og hvorfra der er kommet en enstemmig Indstilling, har afvejede de forskellige Forhold mod hinanden, og at man i alt Fald paa nærværende Tidspunkt mener her at være kommet til det rimelige.

Jeg skal som sagt anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Starcke: Jeg vil blot lige sige til den højtærede Statsminister, at jeg tror, han misforstod, hvad det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen og jeg fremførte. Det drejer sig ikke om noget generelt for Tjenestemænd som saadan; men det af det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen nævnte Eksempel drejede sig om en Tjenestemand, der ved, at han til den og den Tid skal fratræde sin Stilling og som Følge deraf fraflytte sin Embedslejlighed, og som derfor i Tide har købt en Ejendom, men som ikke har opsagt Lejeren i rette Tid. Her ligger Forholdet saaledes, at han har købt denne Ejendom med en berettiget Forventning og med en ganske rimelig Grund, men med forkerte Forudsætninger, hvis denne Lov faar tilbagevirkende Kraft. Og jeg synes, at denne Lov paa et vist Omraade faar tilbagevirkende Kraft, hvilket burde ændres, og hvad der, hvis det ikke ændres, i hvert Fald vil gøre det tvivlsomt, om vi vil støtte dens Gennemførelse.

Johs. Christiansen: Jeg kan for saa vidt tiltræde, hvad det ærede Medlem Hr. Starcke nu sagde, men vil dog gerne tydeliggøre det ved yderligere at sige, at foruden egentlige Tjenestemænd tænkte jeg naturligvis ogsaa paa private, som var i tilsvarende Situation, det vil sige Personer, som paa Grund af Alder maa fratræde deres hidtidige Bolig og har forsøgt at faa en Lejlighed paa den Maade, som jeg omtalte. Jeg følger dette til, fordi det, jeg vil have sagt, ikke specielt gælder Tjenestemænd, men naturligvis ogsaa private, der af lignende Grunde er kommet i den samme Situation.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg kan meget vel se det uheldige i mange Tilfælde i at give en Lov tilbagevirkende Kraft, men jeg gaar ud fra, at man i Boligudvalget, hvor man har behandlet dette Forslag, ogsaa har været opmærksom herpaa.

Det er jo vanskeligt at sige, med hvilken Motivering man har disponeret paa denne eller hin Maade. Det kan meget vel tænkes, at man har solgt sin Ejendom og derefter købt en ny eller har købt, fordi man af anden Grund har skullet ud af sin Lejlighed. Og saa viser det sig altsaa, at vedkommende nu ikke kan flytte ind i den nye Lejlighed.

Jeg gaar, som sagt, ud fra, at disse Spørgsmaal har været behandlet i det paagældende Udvalg, og at man har afvejede